

av förordning (EEG) nr 1612/68 och om upphävande av direktiven 64/211/EEG, 68/360/EEG, 72/194/EEG, 73/148/EEG, 75/34/EEG, 75/35/EEG, 90/364/EEG, 90/365/EEG, 93/96/EEG (EUT L 158, s.77) – Ömsesidigt erkännande av utbildningsbevis och etableringsfrihet – Skyldighet att beakta samtliga utbildnings-, examens- eller andra behörighetsbevis samt den relevanta yrkeserfarenhet som personen förvärvat – En medborgare i tredjeland, som har läkarexamen från detta tredjeland och som är godkänd av en medlemsstat, önskar erhålla tillstånd att utöva läkaryrket i en annan medlemsstat i vilken denne är lagligen bosatt med sin make som är medborgare i sistnämnda medlemsstat

Avgörande

Artikel 23 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/38/EG av den 29 april 2004 om unionsmedborgares och deras familjemedlemmars rätt att fritt röra sig och uppehålla sig inom medlemsstaternas territorier och om ändring av förordning (EEG) nr 1612/68 och om upphävande av direktiven 64/211/EEG, 68/360/EEG, 72/194/EEG, 73/148/EEG, 75/34/EEG, 75/35/EEG, 90/364/EEG, 90/365/EEG, 93/96/EEG utgör inte hinder för att en medlemsstat inte beviljar en medborgare i tredje land, som är make till en gemenskapsmedborgare som inte har utnyttjat sin rätt till fri rörlighet, rätt att dra fördel av de gemenskapsrättsliga reglerna om ömsesidigt erkännande av utbildningsbevis och etableringsfrihet, och innebär inte att de behöriga myndigheterna i den medlemsstaten i vilken ansökan om att få utöva ett reglerat yrke har gjorts är skyldiga att beakta samtliga utbildnings-, examens- eller andra behörighetsbevis samt sökandens relevanta yrkeserfarenhet genom att göra en jämförelse mellan, å ena sidan, de kvalifikationer som behörighetsbevisen och erfarenheten utgör intyg på och, å andra sidan, de krav på kunskap och kvalifikationer som anges i den nationella lagstiftningen. Detta gäller även om utbildnings-, examens- eller behörighetsbevisen har erhållits utanför Europeiska unionen och de har erkänts i en annan medlemsstat.

(¹) EUT C 155 av den 7.7.2007.

Begäran om förhandsavgörande framställd av Hoge Raad der Nederlanden den 9 januari 2008 – Har Vaessen Douane Service B.V. mot Staatssecretaris van Financiën

(Mål C-7/08)

(2008/C 92/18)

Rättegångsspråk: nederländska

Hänskjutande domstol

Hoge Raad der Nederlanden

Parter i målet vid den nationella domstolen

Sökande: Har Vaessen Douane Service B.V.

Svarande: Staatssecretaris van Financiën

Tolkningsfrågor

- 1) Skall artikel 27 i rådets förordning (EEG) nr 918/83 (¹) av den 28 mars 1983 i dess lydelse enligt förordning (EEG) nr 3357/91 av den 7 november 1991 (²) tolkas så, att den befrielse som avses i denna artikel kan åberopas med avseende på varuförsändelser som visserligen är av försumbart värde sedda var för sig, men som sänds såsom gruppöversändelse, varvid det sammanlagda verkliga värdet hos de på så sätt sända varorna överstiger den värdegräns som anges i artikel 27 i den ovannämnda förordningen?
- 2) Skall uttrycket "försändelse ... direkt från ett tredje land till en mottagare i gemenskapen" vid tillämpningen av artikel 27 i den ovannämnda förordningen anses omfatta även den omständigheten att varorna visserligen finns i tredje land innan försändelsen avsänds till mottagaren men mottagarens motpart är etablerad inom gemenskapen?

(¹) Rådets förordning (EEG) nr 918/83 av den 28 mars 1983 om upprättandet av ett gemenskapssystem för tullbefrielse (EGT L 105, s. 1; svensk specialutgåva, område 2, volym 3, s. 146).

(²) EGT 1991 L 318, s. 3.

Begäran om förhandsavgörande framställd av College van Beroep voor het bedrijfsleven (Nederländerna) den 9 januari 2008 – 1. T-Mobile Netherlands, 2. KPN Mobile N.V., 3. Styrelsen för Nederländse Mededingsautoriteit, och 4. Orange Nederland N.V. mot Vodafone Libertel B.V.

(Mål C-8/08)

(2008/C 92/19)

Rättegångsspråk: nederländska

Hänskjutande domstol

College van Beroep voor het bedrijfsleven

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande:

1. T-Mobile Netherlands,
2. KPN Mobile N.V.,